

Dr Dunai László

egyetemi tanár, az MTA tagja

Méltatás a Széchenyi Társaság emlékplakettjának átadásakor

Elmondta *Kolozsi Gyula*, a SZT elnökségének tagja

Dunai László - egy ma már városi rangot kapott, hányatott sorsú Békés megyei faluban - Medgyesegyházán született 1958. december 20-án. A mézédés görögdinnyéiről is messze földön híres településről származó fiatalember a fővárosba kerülve megbarátkozott a fővárosi élettel. **Dunai László** élete, egész pályafutása ettől az időszaktól szorosan kötődik a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemhez, a mai nevén Hidak- és Szerkezetek Tanszékhez. Itt szerezte meg 1983-ban az első, építőmérnöki diplomáját, amit hamarosan követett 1986-ban egy második diploma, ami egy mérnök-matematikai szakmérnöki oklevél volt. A két korábban megszerzett diploma után 1987-ben a későbbi professzor itt doktorált, majd itt szerezte meg 1995-ben a műszaki tudományok kandidátusi címet, 1996-ban itt védte meg a PhD címet is.

Kitűnő angol nyelvtudása részben a szorgosan végzett hazai tanulmányoknak, részben a külföldön eltöltött ösztöndíjas időszakoknak köszönhetően fejlődött ki. Professzor úr a rendszerváltás időszakában Korányi ösztöndíjjal 9 hónapot töltött a Lehigh University-n az Egyesült Államokban. Ezt követően 1992-93-ban JSPS Posztdoktori Ösztöndíjjal 15 hónapig a hídépítés akkori fellegvárában, Japánban az Osaka University-n végzett oktatási és kutatási munkát. Ezen időszakban az egyetemtől alig 60 km-re épült az 1991 m-es fő nyílású ma is világrekorder Akashi-Kaikyo híd.

A külföldi tanulmányok és kutatások után Professzor úr természetesen a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta a tevékenységét. Ennek részeként az ezredfordulón 1997-2000. között elnyerte a *Széchenyi Professzori Ösztöndíjat* majd 2001-2003. között a *Széchenyi István Ösztöndíjat*. A legnagyobb magyar nevével jelzett ösztöndíjak jó helyre kerültek, 2002-ben habilitációt, majd 2008-ban az MTA doktori címet eredményeztek.

Professzor úr 2010-től a Hidak és Szerkezetek Tanszék vezetője és 2013-tól az Építőmérnöki kar dékánja, 2016-tól a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. Professzor úr az elmúlt harminc évben elmélyült kutatást végzett

- Az acél- és acél-beton együttdolgozó szerkezetek;
- Szerkezeti kapcsolatok ismétlődő terhekre való viselkedése;
- Vékonyfalú acélszerkezetek kölcsönhatási problémái;
- Új vékonyfalú szerkezeti rendszerek;
- Hidak stabilitási és fáradási problémái;
- Szerkezetek numerikus modellezése;
- Nemlineáris végeelemes modellezés;
- Szerkezetek laboratóriumi és virtuális kísérletek vizsgálatai;
- Végeelem-módszer alapú méretezése

témaköreiben.

Tevékenysége a nagy népszerűséggel elismert napi oktatáson túl az innovatív mérnöki szerkezetek kutatásától, az élő gyakorlati munka operatív irányításig minden részletre kiterjed. Az MTA székfoglalójának címe sokat mond: „*Acélszerkezetek – tradíció és innováció*”

Professzor úr rendre részt vett az elmúlt 20 évben épült Duna- és Tisza-hidak független statikai ellenőrzésében, próbaterhelésében. Néhány nagyobb létesítmény, a teljesség igénye nélkül: *Dunaújvárosi Pentele Duna-híd, Szabadság híd és Margit híd felújítása, Megyeri Duna-híd, M0 Hárosi Duna-híd (új pálya), Budaörsi körhíd, Sárvári Rába-híd, Kvassay Dunaág-híd, M43 Móra Ferenc Tisza-híd, Vásárosnaményi II. Rákóczi Ferenc Tisza-híd, Szolnoki Tiszavirág gyalogos Tisza-híd, M3 és M6 autópályahidak, Lindab könnyűszerkezetes épületrendszer, Butler csarnokrendszer, Paksi Atomerőmű szerkezetei, Astron csarnokrendszer, ELI lézereközpont.*

A legnagyobb hazai hidak építésének, valóságos statikai viselkedésének személyes megismerése hozzásegítette, hogy ne csak a hídépítés elméleti ismereteit hanem annak gyakorlati értelmezéseit, használatát is oktassa. Nem túlzás azt mondani, hogy a diákjai kitüntetésnek érzik, ha részt vehetnek egy a Professzor úr személyes irányításával végzett híd próbaterhelésen, annak előkészítésében, helyszíni végrehajtásában, kiértékelésében. A professzor úr természetesen számtalan könyvben, folyóirat cikkben, tervezési segédletben tette közzé a kutatásainak eredményeit, melyet több száz szakmai hivatkozás erősít meg. (konkrét számokat majd a személyesen érdeklődőknek felsorolom). *Könyv: 3, folyóiratcikk: 68, konferencia cikk: 134, szabadalom: 1, tervezési segédlet: 17. Összes szakmai közlemény: 328; független hivatkozás: 255.*

Egy ilyen jeles oktatót és tudóst természetesen a szakmai közéleti tevékenységbe is be lehet és kell vonni, ennek jegyében számtalan tudományos testület tagjaként üdvözli Professzor urat. Ezek között megtalálható Fritz Engineering Research Society; a Structural Stability Research Council; az Association of Steel – Concrete Composite Structures; az IABSE valamint az MTA Szilárdtestek Mechanikája, és a Földrengési Bizottság. Fentiekén túl Professzor úr tagja a Magyar Mérnöki Kamarának, a Közlekedéstudományi Egyesület Mérnöki Szerkezetek Szakosztályának, ahol elnökségi tag; valamint a Magyar Acélszerkezeti Szövetségnek is és mindezekén túl, 2010-től MTA Közgyűlési képviselő.

A felsorolt tudományos szervezetben betöltött tisztség és tagság alapján teljesen természetes, hogy Professzor urat rendre felkérlik hazai és külföldi tudományos konferenciák szervező bizottságában való részvételre, szakmai-tudományos bírálói tevékenységre és folyóiratok szerkesztőbizottsági munkáira. Ez utóbbiak listáját szívesen megmutatom a laudáció után az érdeklődőknek.

Journal of Constructional Steel Research (2009-), Steel Construction (2011-), Computers and Structures és Advances in Engineering Software (1-1 különszám Guest Editor, 2012), Könnyűszerkezetes Építés (2006 - 2008).

Professzor úr szakmai munkásságát pályázatokon elnyert díjak, elismerések, szakmai szervezetek által adományozott kitüntetések is jelzik. Egy pár elismerés, díj, melynek oklevele Professzor úr nevére van kiállítva: Angol nyelvű képzés kiváló

oktatója, Kari Közéleti Díj, Pro Progressio Legjobb jegyzet díj, Thierney Clark Díj, Apáczai Csere János-díj, Akadémiai Díj.

Azt gondolom, hogy a felsoroltak meggyőző erővel bírnak abban a kérdésben, hogy dr. Dunai László egyetemi tanár, a Hidak és Szerkezetek tanszék vezetője és az Építőmérnöki kar Dékánja, személyében méltó a Lánchíd megálmodójának és a megvalósítójának, Gróf Széchenyi Istvánnak a nevét viselő díjunk átvételére. Kívánom, hogy a Széchenyi Társaság Díja mátol a Professor úr munkásságának egy mérföldkővét jelezze azon az úton, mely továbbvezet a jeles gróf életművének, jövőt álmódó gondolatainak, mai szellemben történő megvalósításában. Ez a biztos pont is segítse a Díjazottat a munkája folytatásában és abban a bizodalomban, hogy ez az út – a rajta levő hidakkal együtt - jó irányba visz.

Laudációmat egy a Professor úrra jellemző, de Gróf Széchenyi István által leírt gondolattal fejezem be:

„Azokból a kövekből, melyek utunkba gördülnek, egy kis ügyességgel lépcsőt építhetünk.”

...vagy hidat...

2017. szeptember 21